

„Milyen lesz az örök élet?” – Lehetnek elképzeléseink, de az Ige sok mindent elmond az „odaát”-ról, mi ebben higgyünk (ebben legyünk biztosak).

„Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van”. Ami ott vár ránk, az annak a folytatása, kiteljesedése, amit már megismertünk az által, hogy Jézus Krisztusban hiszünk. Amit most még rész szerint, tükröz által, homályosan látunk. Ami most a miénk: a „mennyei polgárság”, abba fogunk hazaérkezni.

A mennyei polgárok a mennyei istentiszteleten vesznek részt – örökké. A Királyt tisztelik, ott és akkor, ahol és amikor már nem lesz más úr, és ahol nem lesz ellenség sem, aki úr akar lenni fölöttem, és aki ellen most még harcolnom kell.

Megszámlálhatatlan sokaság. Nem 144 ezer. Nem 101 millió... Minden nemzetből, mindazok, akik meg vannak váltva. Megvallják, miért vannak (miért lehetnek) itt: hogy az üdvösség Istené és a Bárányé: Ő szerezte mindnyájuknak. Nem mi magunk vívtuk ki, nem dolgoztunk meg érte, nem vezekeltünk. Vonzott minket az Atya (Jn 6,44), rámutatott Krisztusra, hogy Hozzá, a Szabadítóhoz menjünk – és aki hozzá megy, azt Ő nem küldi el (Jn 6,37).

Az ilyen hálaadást, bizonyoságtételt – amikor egyedül Istennek adjuk a dicsőséget, neki tulajdonítjuk az üdvösségünket – megerősítik az angyalok is (11–12): Övé ezért az áldás, dicsőség... hatalom és erő: egyedül Ő tudta legyőzni a Sátánt és a bennünk levő bűnt.

A fehér ruha: az „üdvösség ruhája”, amivel Isten öltöztetett fel (Ézs 61,10). Akik meg vannak váltva, azok az Istentől kapott fehér ruhát viselik; csak ebben lehet megjelenni Isten előtt (1Móz 3,21, ill. a „szent ruhák”; Zak 3,4-ben is Isten adja a tiszta ruhát). – Megmosták, megfehérítették a Bárány vérében: folyamatosan, „életükhöz tartozott”, hogy mosták. A bűnöket, amiket hívőként elkövetünk, mindig a Bárány vérével (abban bízva) mossuk le a ruhánkról.

„Kik ezek...” – „Akik a nagy nyomorúságból jöttek” – abból, amiből az utolsó időben Krisztus elragadja az övéit. Annak az időnek a hívői között is lesz „minden népből és nyelvből való” (9. v.), mert előbb minden nép között hirdetni kell az evangéliumot (Mk 13,10; Lk 24,47), és minden nép között lesz, aki meg is hallja. – Mi (is) várjuk, hogy a mi időnkben következhet be az elragadtatás. De igaz, hogy „mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat” (1Thessz 4,15) – így ott lesznek a régebbi hívők is; mi is, akkor is, ha nem „érjük meg” az elragadtatást.

Minden hívő, a régebbiek is „nyomorúságból jöttek”. „E világon nyomorúságok van, de biztatok: én legyőztem a világot.” Nekünk, akik Jézuséi vagyunk, a világ és a bűneink nyomorúságot jelentenek: a világ el akar téríteni Krisztustól, a saját bűneinkkel állandóan harcolnunk kell. Ha a „világból valók” volnánk, jól éreznénk magunkat ezekben. De ahogy Isten keres valakit, az egyszer csak elkezd „nem jól érezni magát” a világban.

„Ezért vannak az Isten királyi széke előtt” – mert végig vállalták a nyomorúságot, amit azért kellett elszenvedniük, mert nem e világból valók. A világ nekik is felkínálta, hogy álljanak át az ő oldalára, akkor „békén hagyják” őket, de ők „nem fogadták el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban legyen részük” (Zsid 11,35).

„Szolgálják Őt éjjel és nappal az Ő templomában” – mert itt is Őt szolgálták. Itt a kevésen voltak hűek, ott sokat bíz rájuk.

„Nem éheznek és nem szomjaznak... a Bárány legelteti őket”: átérték a földön is, hogy „az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm” – a nyomorúságban is, a szegénységben is át lehet élni, hogy mindenem megvan, mert lélekben is, testben is megkapok tőle mindent. A gazdag nehezen

megy be Isten országába, mert a gazdagságában bízott: azzal mindent meg tud szerezni, ill. csak arról vett tudomást, amit azzal meg lehet szerezni; amit nem lehet, pl. Isten országát eltakarta előle a gazdagság. De ha azzal a hittel éltem, hogy mindenem az Úrtól van, akkor ott ezt a maga teljességében fogom átélni.

„Letöröl a szemükről minden könnyet” – ami lehet a mi bűneink miatt is, lehet a szeretteink miatt is, akik még a halálban vannak. Akik ezekért tudnak sírni, azok „boldogok, mert megvigasztaltatnak”.

Jel 21,7 A ki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.